

Sygn. akt IV U 1372/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasiński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 sierpnia 2016r. w S.

odwołania Z. R.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 27 października 2015 r. Nr (...)

w sprawie Z. R.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala Z. R. prawo do renty rolniczej od dnia 18 sierpnia 2015 roku do dnia 30 czerwca 2017 roku;

II. nakazuje pobrać od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Siedlcach) na rzecz adw. A. M. kwotę 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden zł 40/100), w tym należny podatek VAT.

Sygn. akt IV U 1372/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 27.10.2015 r. organ rentowy Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu Z. R. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji Prezes KRUS podniósł, że Komisja Lekarska Kasy nie uznała ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony Z. R. podnosząc, iż stan jego narządu ruchu nie pozwala mu na osobistą pracę w gospodarstwie rolnym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że zaskarżona decyzja jest słuszna, ponieważ została wydana na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z dnia 22.10.2015 r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony Z. R., urodzony (...), jest rolnikiem i podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresach od 12.08.1997 r. do 31.12.1997 r., od 7.02.2001 r. do 10.09.2013 r. oraz od 1.02.2014 r. do chwili obecnej (zaświadczenie k. 3-5 akt rentowych). Przysługuje mu prawo własności do gospodarstwa rolnego o powierzchni ponad 3 h. Ubezpieczony nie pracuje osobiście w tym gospodarstwie (bezsporne).

W dniu 26.08.2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o rentę rolniczą (k. 1 akt rentowych). Komisja Lekarska KRUS, w orzeczeniu z dnia 22.10.2015 r., rozpoznała u ubezpieczonego chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, stawów biodrowych i kolanowych z okresowym zespołem bólowym bez zaburzeń wydolności ruchowej. Organ ten uznał jednocześnie, iż ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (k. 43 akt rentowych). Orzeczenie to stało się podstawą do wydania w dniu 27.10.2015 r. zaskarżonej decyzji (k. 44 akt rentowych).

Badając sporną kwestię całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: neurologa J. S. i ortopedy M. W.. Biegli w swojej opinii (k. 7) rozpoznali u ubezpieczonego chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych, uszkodzenie łąkotki przysródkowej kolana prawego, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego na tle zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych z ograniczeniem ruchomości, chorobę zwyrodnieniową stawów biodrowych oraz przewlekły zespół bólowy barku prawego. Schorzenia te, w ocenie biegłych, powodują u Z. R. całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 18.08.2015 r. do 30.06.2017 r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z treścią art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t. j. Dz. U. z 2015 r. poz. 704 ze zm.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. W ustępie 2 punkcie 5 tego artykułu wskazano, iż warunek podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres uważa się za spełniony, jeżeli okres ubezpieczenia emerytalno-rentowego ubezpieczonego wynosi co najmniej 5 lat - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 30 lat. Jednocześnie, jak wskazano w ustępie 8 wymienionego artykułu, powyższy okres 5 lat powinien przypadać w okresie ostatnich 10 lat przed złożeniem wniosku o przyznanie renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

Jak stanowi art. 21 ust. 5 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Badając sporną kwestię istnienia u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy neurolog oraz ortopedy. Biegli ci uznali, iż ze względu na stan narządu ruchu Z. R. jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 18.08.2015 r. do 30.06.2017 r. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali, iż stwierdzone u wnioskodawcy schodzenia oraz stopień ich zaawansowania upośledzają sprawność i wydolność fizyczną w stopniu uniemożliwiającym samodzielne wykonywanie niezbędnych prac w gospodarstwie rolnym. Istniejące ograniczenie ruchomości czynnej stawu kolanowego prawego wraz z dużymi dolegliwościami bólowymi podczas ruchu, powoduje upośledzenie funkcji stawu kolanowego prawego. C. stawów kolanowych powoduje wystąpienie przewlekłego zespołu bólowego kolan (pomimo stosowanego leczenia farmakologicznego i rehabilitacyjnego), co w efekcie stopniowo prowadzi do narastania zmian zwyrodnieniowych

i pogłębienia dysfunkcji kolan. Ubezpieczony porusza się utykając na prawą kończynę dolną i wymaga dalszego systematycznego leczenia rehabilitacyjnego oraz zabiegu operacyjnego- artroskopii kolana prawego. Przeprowadzenie tego zabiegu prawdopodobnie pozwoli Z. R. na odzyskanie zadowalającej sprawności ruchowej i poprawę wydolności chodu. Współistniejący przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego z ograniczeniem ruchomości na tle zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych pogłębia istniejące upośledzenie sprawności ruchowej ubezpieczonego.

Sąd podzielił opinię biegłych, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiednich specjalności, po bezpośrednim badaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Wnioski wyrażone w opinii są logiczne.

Wskazać należy, iż strony nie kwestionowały opinii biegłych.

Wobec powyższego przyjąć należy, iż ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym od 18.08.2015 r. do 30.06.2017 r. Niezdolność ta powstała zatem w okresie podlegania Z. R. ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu. Jednocześnie stwierdzić należy, iż w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę, tj. od 26.08.2005 r. do 25.08.2015 r., Z. R. podlegał temu ubezpieczeniu przez okres co najmniej 5 lat.

Tym samym ubezpieczony spełnił wszystkie wyrażone w przywołanych wyżej przepisach warunki do nabycia prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

Rozstrzygnięcie o wynagrodzeniu pełnomocnika ubezpieczonego za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu Sąd oparł na podstawie § 12 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 461). Stawka wynagrodzenia adwokata została powiększona o kwotę należnego podatku VAT, stosownie do treści § 2 ust. 3 tego rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.